

"Change 2"

Change moest veranderen. Dàt was iets wat moeder Oorwurm zeker wist. Ze deed hem in de leer bij de familie Doodgraver. Als hij dáár niet chagrijnig van werd dan was er zeker iets mis en dan moest hij hoognodig eens door een specialist nagekeken worden.

Fluitend liep Change de volgende morgen met zijn moeder mee, die vol schaamte om zich heen keek of iemand er ook aanstoot aan nam dat een oorwurm zo vrolijk liep te fluiten. Maar nee, de andere dieren uit het bos, waarin zij woonden, keken vol genegenheid naar het vrolijke fluitertje. 'Lekker kind heb je daar', riep Simon Specht. Nou, dat vond moeder nog eens een dubieuze opmerking voor een insecteneter en ze haastte zich het kreupelhout in.

'Aardige vogel', sprak Change blij.

'Als je maar uit zijn buurt blijft! Hij eet je op zodra hij kan!' moeder schudde haar oorwurmkopje.

'Zou het?' Change lachte hardop.

'Is er ooit iets waar jij niet om lacht?' vroeg moeder korzelig, 'wat moet je toch met al die vrolijkheid?'

'Ik wil later clown worden om de dieren blij te maken', was het antwoord. Moeder zuchtte diep. Intussen waren ze bij de familie doodgraver aangekomen.

Potenwrijvend kwam vader Doodgraver naar buiten. Zijn schild glansde in de zon. Hij rook wel een beetje vreemd vond Change en moest daar weer verschrikkelijk om lachen.

Kopschuddend keken vader Doodgraver en moeder Oorwurm elkaar aan. 'Ik begrijp je probleem. Nou, hij zal hier wel leren dat het leven een tranendal is.' Sprak vader Doodgraver somber.

Opgelucht knikte moeder Oorwurm. 'Ik hoop het van harte. Het is een hele zorg, zo'n blij kind.' En ze hilde zachtjes van ongenoegen.

© december 2012, Alida, BasicPublishing.nl